אבל גבי עומר דלא איתעביד צורך גבוה י] כדאמרינן (כרבי ישמעאל) לעיל דבהתם שכיחא מילתא טפי אימא כרבנן ס"ל דאמרי דבשבת עבדינן כלמה דבעי ליה כבחול ולא הוה בעי טפי, [א] עבדינן (א) *ובחול בשלשה:

אבל הכא · מילתיה דרבי חנינא דאיכא פרסומי מילתא בשלשה בני אדם טפי מביחיד אימא רבי ישמעאל כרבנן ס"ל ועבדינן בשלשה לפרסם הדבר שקצירת העומר במוצאי יו"ט בניסן מפני הביתוסים שאומרים אין העומר בא אלא במחר בשבת: אבל הכא · גבי שלש סאין לא איתעביד צורך גבוה כהלכתו דליכא דרבי ישמעאל דקאמר בהתם שכיחא מילתא: בין שנראה הלבנה בעליל · לכל העולם: אם נראה בעליל אין מחללין עליו את השבת · ללכת ולהעיד בב"ד שהרי א"ל כיון דבעליל נראה, ב"ד נמי ראוהו: אבל התם · גבי לבנה דאיכא מכשילן לעתיד לבא דימנין דלא יראה בעליל ויאמרו העדים כמו שראיתוה אנו כן ראוהו ב"ד ולא נחלל שבת ואיכא מכשול דלא יבאו ויקדשו כהלכתו: דליכא צורך גבוה · דליכא קרבן ולא ניתנה שבת לדחות אלא היום משום דבר אחר: אבל הכא דאיכא צורך גבוה · דבהתם שכיחא מילתא...

שחט שתי חטאות של ציבור · לא נקט עולה משום דאיכא כמה עולות מיבעינן (כמו שפי') אבל חטאות ליכא אלא אחת ברגל פעמים: ואפי' נתכפר בשניה · לא דמיא לבעיא דבסמוך בתר מחשבתו אזלינן או בתר מעשיו דהתם אם יבא אליהו ויאמר שהיא כחושה בבני מעיים היה מביא שמינה ולא דמי נמי לטעה כו] בדבר מצוה ועשה מצוה: להעלות דגים והעלה דגים ותינוק רבה אמר חייב · לא דמי לאוקפה מיו"ט לחול דבפרק אלו עוברין...

איבעיא (לך) [א] כרבנן סבירא ליה אי נמי עד כאן לא קא"ר ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקא התם אלא דאיתעביד ליה צורך גבוה ולא צריך אחולי שבת אבל הכא דלא איתעביד ליה צורך גבוה צריך לאחולי שבת אימא כרבנן סבירא ליה, אלא אמר רבה ר' ישמעאל ורבי חנינא סגן הכהנים אמרו דבר אחד דתנן רבי חנינא סגן הכהנים אומר בשבת נקצר ביחיד במגל אחד ובקופה אחת ובחול בשלשה בשלש קופות ובשלש מגלות וחכ"א אחד שבת ואחד חול בשלש קופות ובשלש מגלות מי לא קא"ר חנינא סגן הכהנים התם כיון דאפשר לא מרחינן הכא נמי כיון דאפשר לא מרחינן ממאי דלמא עד כאן לא קא"ר ישמעאל הכא אלא דליכא פרסומי מילתא אבל התם דאיכא פרסומי מילתא אימא כרבנן סבירא ליה אי נמי עד כאן לא קא"ר חנינא סגן הכהנים התם דאי בחד אי בשלשה צורך גבוה מיתעביד בהלכתו אבל הכא דלא איתעביד כהלכתו צורך גבוה אימא כרבנן סבירא ליה, אלא אמר רב אשי רבי ישמעאל ורבי יוסי אמרו דבר אחד דתנן בין שנראה בעליל ובין שלא נראה בעליל מחללין עליו את השבת רבי יוסי אומר אם נראה בעליל אין מחללין עליו את השבת מי לא קא"ר יוסי התם כיון דאפשר לא מרחינן הכא נמי כיון דאפשר לא מרחינן ממאי דלמא עד כאן לא קאמר רבי ישמעאל הכא אלא דליכא נמצאת אתה מכשילן לעתיד לבא אבל התם נמצאת אתה מכשילן לעתיד לבא אי נמי עד כאן לא קאמר רבי יוסי התם אלא דליכא צורך גבוה ולא ניתנה שבת לדחות אבל הכא דאיכא צורך גבוה וניתנה שבת לדחות אימא כרבנן ס"ל:

איתמר שחט שתי חטאות של צבור ואינו צריך אלא אחת רבי אמי אמר חייב על השניה ופטור על הראשונה ואפילו נתכפר לו בשניה ואפילו נמצאת ראשונה כחושה, מי אמר רבה הכי והא אמר רבה היו לפניו שתי חטאות אחת שמינה ואחת כחושה שחט שמינה ואח"כ כחושה חייב כחושה ואח"כ שמינה פטור ולא עוד אלא שאומרים לו הבא שמינה לכתחלה ושחוט, איבעית אימא סמי כחושה מקמייתא ואיבעית אימא ההיא רבי אמי אמרה, א"ל רבינא לרב אשי נמצאת ראשונה כחושה בבני מעיין מהו בתר מחשבתו אזלינן ונברא לאיסורא קא מיכוין או דלמא בתר מעשיו אזלינן, א"ל לאו היינו דרבה ורבא דאיתמר שמע שטבע תינוק בים ופרש מצודה להעלות דגים והעלה דגים ותינוק רבה אמר חייב ורבא אמר פטור ועד כאן לא קאמר רבה לא קא פטר אלא ביון דשמע אמרינן נמי דעתיה אתינוק אבל לא שמע לא, ואיכא דאמרי היינו פלוגתייהו דרבה ורבא דאיתמר לא שמע שטבע תינוק בים ופרש מצודה להעלות דגים והעלה דגים ותינוק רבה אמר פטור ורבא אמר חייב רבה אמר פטור זיל בתר מעשיו ורבא אמר חייב זיל בתר מחשבתו, אמר רבה חולה שאמדוהו לגרוגרת אחת ורצו עשרה בני אדם והביאו עשרה גרוגרות בבת אחת פטורין אפילו בזה אחר זה אפילו קדם והבריא בראשונה, בעי רבא חולה שאמדוהו לשתי גרוגרות ויש שתי גרוגרות בשתי עוקצין ושלש בעוקץ אחת הי מינייהו מייתינן שתים מייתינן דהוו ליה או דלמא שלש מייתינן דקא ממעט קצירה פשיטא שלש מייתינן

*) רבה אמר פטור ורבא אמר חייב כך נכון לגרוס וכן בשאלתות

שיטה מקובצת

רבינו גרשום

הגהות צ"ק

הגהות הב"ח (א) רש"י ד"ה אבל גבי וכו' טפי עבדינן אבל ס"ל דגם בחול בשלשה סגי.